

РЕШЕНИЕ № 149

Гр.Перник, 03.06.2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на единадесети май две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: И.И.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 61 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Д.Д.Г.,***, против мотивирано решение № ***** от 15.01.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, с което е отхвърлена жалбата му, с вх. № 4549/16.12.2008г. на РУСО" Перник, против Разпореждане № *****/01.07.2008г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се посочва, че пенсията му не е съобразена с представени от него документи в РУСО" Перник при определяне на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст. Претендира да му бъде определена пенсия за инвалидност поради трудова злополука, а не за инвалидност поради общо заболяване, както и след определянето ѝ същата да бъде изплатена със задна дата, както и да получи парично обезщетение за трудова злополука в размер на шест заплати и дължимите върху тях лихви.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от упълномощен процесуален представител, като се моли съда да отмени обжалваното мотивирано решение. В указания от съда срок, въпреки дадената възможност в срока за произнасяне по делото не представя писмени бележки.

Ответникът - ръководител на ТП на НОИ - Перник, чрез упълномощен процесуален представител, заявява становище за неоснователност на жалбата. Развива доводи, че с оспореното решение е потвърдено разпореждане от 01.07.2008г., в което законосъобразно на основание чл.100 от КСО, чл.9 ЗБДОО и ПМС № 129 от 06.06.2008г. е осъвременена отпусната на жалбоподателя лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, ведно с получаваната социална пенсия за инвалидност, като в конкретния случай не се касае за преизчисляване на пенсията по смисъла на чл.102 от КСО и чл.21 ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Моли съдът да потвърди обжалваното мотивирано решение и да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на жалбата, доводите на страните по съществото на спора и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е мотивирано решение № **** от 15.01.2009г. на ръководителя на Районно управление "Социално осигуряване" гр.Перник, с което е потвърдено Разпореждане № **** от 01.07.2008г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване., с което на основание чл.100 от КСО,чл.9 от ЗБДОО за 2008г. и ПМС № 129 от 06.06.2008г., считано от 01.07.2008г., е определен нов размер на получаваните от жалбоподателя Г. пенсии ,а именно лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 576.47 лв. и социална пенсия за инвалидност в размер на 25.24 лева (25% от 100.94 лв.) ,като сбора на двете пенсии е ограничен на основание § 6 от ПЗР на КСО до 490 лв. Към така определения общ размер на пенсиите е определена за изплащане добавка по чл.84 от КСО -36.02лв и добавка за чужда помощ - 63.09лв.

За да потвърди разпореждането, ръководителя на ТП на НОИ Перник е приел, че длъжностното лице правилно и законосъобразно е приложило нормата на чл.100 от КСО, като е умножило получавания до тогава от жалбоподателя размер на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст от 522.40 лева по определения съгласно решение № 3.1 от протокол №6 от 21.05.2008г. на надзорния съвет на НОИ, коефициент, равен на 1.1035 и респективно правилно е осъвременило и получаваната социална пенсия за инвалидност от 25 .24 лв. определена за изплащане по реда на чл.101 от КСО и § 8 от ПЗР на КСО.

От пенсионната преписка се установява по безспорен начин че жалбоподателят, към датата на издаване на разпореждане №****/01.07.2008г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване потвърдено с оспореното мотивирано решение, е получавал пенсия за осигурителен стаж и възраст, отпусната по чл. 2 ЗП (отм.) и лична социална пенсия за инвалидност по чл.90 КСО, в общ размер 545.27 лв., ограничен на основание §6 от ПЗР на КСО до 490 лв. Към пенсиите на жалбоподателя се е изплащала добавка по чл.84 КСО, в размер на 32,64 лв. /20% от 163.19лв. като сбор от лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на починалата му съпруга и социална пенсия за инвалидност, определена в размер по чл.89 ал.2 КСО и чл.49 ал.5 НПОС/ както и добавка за чужда помощ в размер на 57.17 лв. и добавка по чл.46 ал.4 от Закона за пенсиите /отм./ в размер на 33.30 лв. С жалба ,вх. № 4549 от 16.12.2008г. на РУ"СО"Перник Д.Г. е оспорил размерът на определената му с разпореждане №****/01.07.2008г. социална пенсия за инвалидност. Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл по жалбата му с решение № ****/15.01.2009г. предмет на оспорване в настоящото производство. На 28.01.2009г. жалбоподателят Г. е подал молба, вх № 272 на РУ"СО"Перник / , адресирана до началника на РУ"СО"Перник , в която иска преизчисляване на пенсията му и е приложил документи - удостоверение № 857 от 11.02.2002г., Акт за трудова злополука № 241/04.02.1975г.,Експертно решение № 1498 от 15.07.1975г., решение № 07652008/20.12.1982г.,удостоверение № 1218/27.04.1989г. и заповед № 332/12.08.1976г. С пенсионната преписка по делото е приложена и втора молба от жалбоподателя с идентично съдържание, написана на ръка и заведена под № 1841/28.01.09.г.на РУСО" Перник. Видно от молба, вх.№ 1220/03.04.2009г. на съда, жалбоподателят Г. уточнява, че в

настоящото производство оспорва Решение №*****/15.01.2009 на ръководителя на ТП на НОИ Перник.

Жалбоподателят не релевира оплаквания за неправилно прилагане на чл. 100 от Кодекса за социално осигуряване или допуснати технически грешки при изчисляването на осъвременения размер на пенсията. Съгласно чл. 100 КСО в редакцията, обнародвана в ДВ, бр. 105 от 2006 г., всички пенсии, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли с решение на Надзорния съвет на Националния осигурителен институт, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година. С § 6, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Кодекса за социално осигуряване (редакция ДВ, бр. 105 от 2006 г.) максималният размер на получаваните една или повече пенсии, отпуснати до 31 декември 2009 г., без добавките към тях, се определя смятано от 1 юли на всяка календарна година в размер на 35 на сто от максималния осигурителен доход за предходната календарна година, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, добавката по чл. 84 се изчислява от ограничения по ал. 1 размер. С решение на Надзорния съвет на НОИ е бил определен за 2008 г. коефициент 1, 1035, с който да се осъвременят пенсиите за осигурителен стаж и възраст, отпуснати до 2007 г., включително. Осъвременяването се извършва върху действителния или запазен размер на пенсията, без изплащаните към нея добавки. Решението на Надзорния съвет на НОИ във връзка с прилагането на чл. 100 КСО е задължително за съдилищата.

Съдът счита, че в това производство не могат да се поставят въпроси, които преди това не са поставяни в производството по издаване на обжалваното разпореждане и потвърждаващото го решение. От приетите по делото доказателства за съда се наложи убеждение, че жалбоподателят, многократно е правил искане пред РУСО" Перник , да му бъде определена социална пенсия за инвалидност поради трудова злополука, а не за инвалидност поради общо заболяване, представяйки приложените към жалбата му документи, като със същите в настоящото производство не се установяват правно значими обстоятелства. В тази връзка съдът намира, че правилно в обжалваното разпореждане и потвърждаващото го решение липсва произнасяне относно искането на жалбоподателя да му бъде определен друг вид социална пенсия за инвалидност. С разпореждането законосъобразно е извършено само ежегодното осъвременяване на пенсията на жалбоподателя Г. на посочените по- горе основания.

Изложеното дотук води до извода за законосъобразност на мотивирано Решение № *****/15.01.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ Перник, и оставеното с него в сила Разпореждане № №*****/01.07.2008г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване за осъвременяване на пенсията на жалбоподателя по чл.100 КСО, тъй като в него са посочени вида и основанията за осъвременяването на същата, началната дата, от която започва изплащането ѝ, коефициента на осъвременяването и осъвременения ѝ размер, при спазване на цитираните правни норми. Пенсията на жалбоподателя Г. е законосъобразно определена, считано от 01.07.2008 г., в месечен размер от 622.41лв. Оспорените актове следва да бъдат оставени в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора съдът, намира искането на процесуалния представител на ответника по чл.143 ал.4 във вр. счл.144 АПК за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, определен в съответствие с Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г., като направено своевременно за процесуално допустимо. По същество искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв.

В случая обаче е приложима специалната норма на чл. 120, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване, съгласно която "при уважаване на жалбата жалбоподателя има право да получи направените от него разноски и платеното възнаграждение за защита съразмерно на уважената част." Нормата следва да бъде тълкувана във връзка с ал. 1 на текста, която освобождава от внасяне на държавна такса осигурените лица и пенсионерите за делата по тази глава от КСО. След като законодателят е предвидил изрично присъждане на разноски в само в полза на жалбоподателите, но не и в полза на административния орган, в случай на отхвърляне на жалбата, и безплатното производство по делата, волята му е била да освободи осигурените лица и пенсионерите от заплащане на разноски.

Мотивиран от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Д.Д.Г.,***, против мотивирано решение № ***** от 15.01.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, с което е отхвърлена жалбата му, с вх. № 4549/16.12.2008г. на РУСО" Перник, против Разпореждане № ***** от 01.07.2008г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: /п/